

2019 ಕೆ.ತೀ.ವ 1355

(ಧಾರವಾಡ ಪೀಠ)

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಆನಂದ ಬೈರಾರೆಡ್ಡಿ
ಮತ್ತು
ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೋಮಶೇಖರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ (ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್, ಗದಗ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ, ಧಾರವಾಡ)
-ವಿರುದ್ಧ- ರಾಜಸಾಬ್*

ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 378(1) ಮತ್ತು (3)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್
ಅಪೀಲು.

ಧಾರವಾಡದ IIನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಂ.148/2010ರಲ್ಲಿ ಸೆಷನ್ಸ್‌ನ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ (ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾ.ದ.ಸಂ. ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) 323 ಮತ್ತು 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣೇತನಾದ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಸಾದಾ ಕಾರವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 500/- ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ದಂಡನೀಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿರುತ್ತದೆ.

*ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ: 100049/2014, ದಿನಾಂಕ 20ನೇ ಮಾರ್ಚ್, 2017.

ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದು ಅದು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

ದೂರುದಾರನಾದ-ಈರಬಸಪ್ಪನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಗಂಡನಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಳಾದ ಆತನ ಮಗಳು ಆತನೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ದಿನಾಂಕ: 05.06.2008ರಂದು ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕುರುಬಗಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದ ನರಸಿಂಗನವರ ಹಳ್ಳದ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಮಗಳು ದನ ಮೇಯಿಸಲು ಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದೂರುದಾರನು ನೀಡಿದ ದೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಆರೋಪಿಯು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಯನ್ನು 07.06.2008 ರಂದು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಯು ವಿಚಾರಣಾಧೀನದಲ್ಲರುತ್ತಾನೆ.

ದೂರುದಾರರಾಗಿರುವ ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿರುವ ಘಟನೆಯ ಪುರಾವೆಗಳು, ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲ ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯು ಕೋರಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪ್ರಮುಖಾಂಶವಾಗಿದೆ. ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ, ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್(ವಿಧಿ-ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ) ವರದಿಯ ಪ್ರಮುಖಾಂಶದಲ್ಲ ಆರೋಪಿತವಾದ ಬಲತ್ಕಾರ ಕೃತ್ಯವು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳ ಉಡುಪನ್ನು ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ

ಕಳುಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ವರದಿಯೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲೂ ಮಾತ್ರವೇ ವೀರ್ಯಕಲೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಯೋನಿಯೊಳಗಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಯೋನಿ ಭಾಗದ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಕೂದಲಿನಲ್ಲೂ ಆಗಲೇ ಆರೋಹಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾಗಲೇ ವೀರ್ಯ ಕಲೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವೀರ್ಯ ಕಲೆಯಾಗಿರುವ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿ, ಆರೋಹಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಲತ್ಕಾರದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿರುವನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಮುಂದುವರೆದು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದೂರುದಾರ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರುಗಳು ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಭಾಗಶಃವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ, ಆರೋಹಿ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ನಡುವೆ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲೂ ಜಗಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರೋಹಿಯು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕುಪ್ಪಸ ಹರಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಾನಭಂಗದಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಆರೋಹಿಯನ್ನು ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಪರಾಧವು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಹಿಯ ಅಪರಾಧವು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆರೋಹಿಪಕ್ಷಗಳಿಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಚರ್ಚಿತಚರ್ಚದ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಮತ್ತು ದೋಷಾರೋಪಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಹೀಲು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂಥ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯ -ವಿರುದ್ಧ- ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್,

2012 (5) ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು 789 ರಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎಂ.ಪಿ. ಶರ್ಮ -ವಿರುದ್ಧ- ಸತೀಶ್ ಚಂದ್ರ, ಎಐಆರ್ 1954 ಎಸ್‌ಸಿ 300 ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ, ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

“ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಅವರಂತಹ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ‘ಓಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ’ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಎಂದೇ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಜರುಪಡಿಸುವ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವಂತಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅದು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿಗೊಂಡಿದೆ:

“26. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮದ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮಿತವಾದ ವಸ್ತುವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಸಮರ್ಥರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಬಲಾತ್ಕಾರದಂತಹ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ಅವರುಗಳು ನ್ಯಾಯ ಪಡೆಯಲು ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬವಣೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿರುವಾಗ ಅದರಂತೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಯುಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು

ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ, ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಬರುವಂತಹ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಗಿಂತಲೂ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಅಖತದಲ್ಲಿ ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಾಖಲಿಸಿದ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಸಹಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆರವಾದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ದೂರಿನ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಬಾರದು”.

(ಓತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ)

ಆದುದರಿಂದಲೇ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದಾಖಲಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಿಕ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಸಹಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ 10 ಅವರ ನೆರವು ಪಡೆದಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1872 ರ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೆರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ, ಸಂಜ್ಞೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಜ್ಞ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆರವು ಪಡೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಿವುಡು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ನಿರೂಪಣೆಯ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಹಿಯನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಮೂಕಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ಹೀಗೆ

ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ. ಈ ಮೂಕಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟರು ತಮ್ಮ ಆಂಗಿಕ ಸಂಜ್ಞೆ, ಮುಖದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ವರ್ತನೆ, ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞೆಯೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅವರು ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ಅನುಚಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ದಾಖಲಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ, ನಾವು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯೂ ಒಳಪಡುತ್ತದೆಂಬ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ವರದಿಗಳ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಗಿರುವಂತಹ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಕ್ಷತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರುವರೇ ಏಕೆಂದರೆ, ವೈದ್ಯರು ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾರಿಯು ಗಾಯಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಗಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವರದಿಯು ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ/ಮಾನಭಂಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಮಾನಭಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ, ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸದರಿ ಅಪರಾಧದ ಬಗೆಗೆ ಆರೋಪಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವು ಆಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ

ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಮಾನಭಂಗದ ಅಪರಾಧವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಮೂರೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಕಾರಾವಾಸದಂತಹ ದಂಡನೆಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರನು ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣೇತಗೊಂಡಿರುವವನು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಯು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಸಾಧಾ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣೇತ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ವಜಾಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು

ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ

1. 2012 (5) ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 789

ರಾಜಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯ -ವಿರುದ್ಧ- ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್

(ಉಲ್ಲೇ) 21

2. ಎಐಆರ್ 1954 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 300

ಎಂ.ಪಿ. ಶರ್ಮ -ವಿರುದ್ಧ- ಸತೀಶ್ ಚಂದ್ರ

(ಉಲ್ಲೇ) 21

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ವಿ.ಎಂ. ಬಣಕಾರ್, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್;
ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ವಿ.ಜಿ. ಭಟ್, ವಕೀಲರು.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಆನಂದ ಬೈರಾರೆಡ್ಡಿ:

ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರ ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಧಾರವಾಡದ IIನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಂ.148/2010ರಲ್ಲಿ ಸೆಷನ್ಸ್‌ನ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ (ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾ.ದ.ಸಂ. ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) 323 ಮತ್ತು 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಿತನಾದ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ಕಾರವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 500/- ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ದಂಡನೀಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿರುತ್ತದೆ.

3. ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದು ಅದು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

ದೂರುದಾರನಾದ-ಈರಬಸಪ್ಪನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಗಂಡನಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಳಾದ ಆತನ ಮಗಳು ಆತನೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ದಿನಾಂಕ: 05.06.2008ರಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕುರುಬಗಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದ ನರಸಿಂಗನವರ ಹಳ್ಳದ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಮಗಳು ದನ ಮೇಯಿಸಲು ಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದೂರುದಾರನು ನೀಡಿದ ದೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಆರೋಪಿಯು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಯನ್ನು 07.06.2008 ರಂದು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಯು ವಿಚಾರಣಾಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.

4. ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರವನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊದಲು ಕಂಡುಬರುವ ದೂರಿನ ನಿಶಾನೆ ಪ್ರಾ.13 ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಶವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಫಿಯಾರ್ದುದಾರಳಾದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2 ಗಂಟೆಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಆದ ಹನುಮಂತಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ವಿಠಲ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ದೂರುದಾರನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಆರೋಪಿಯು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಎಸಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಕುಪ್ಪಸವು ಹರಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮಗಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿದಾರರಾದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರು ವಿಷಯವನ್ನು ದೂರುದಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಹಳ್ಳದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬರುವ ಕಾರಣ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆರೋಪಿಯು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ಕಂಡುಬಂದ ಕಾರಣ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಆರೋಪಿಯು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ದೂರುದಾರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

5. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಕರೆತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 323 ಮತ್ತು 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಫ್‌ಐಆರ್‌ನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾ.ದ.ಸಂ. 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು

ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಇತರ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತರುವಾಯದ ತನಿಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

6. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯಾದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಕಿವುಡು-ಮೂಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕಿವುಡು-ಮೂಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿರುವ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತನ್ನ ಸಂಜ್ಞೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಫಿರ್ಯಾದುದಾರಳು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕಿ ತನ್ನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ತನ್ನ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಮೈಯೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಯೋನಿಯೊಳಗೆ (ಜನನಾಂಗ) ಆರೋಪಿಯು ಅವನ ಶಿಶ್ನವನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತನ್ನ ಸಂಜ್ಞೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾಳೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಲೈಂಗಿಕ ತೃಷೆಯೂ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

7. ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಅನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರು ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವವರೆಗೂ ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬಂದವರು ಘಟನೆ ನಡೆದ ರೀತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ಅವರಿಗೆ ಘಟನೆಯ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಅವರು ಘಟನೆಯ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆರೋಪಿಯೂ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗೆ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅರೆಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಓಡಿಹೋಗುವಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಒಳಅಂಗಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಅವರು ನೋಡಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ಅವರಿಗೆ ಸವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಸಂದರ್ಭಗಳು ಆರೋಪಿಯು ಲೈಂಗಿಕಕೃತ್ಯ ಎಸಗಿರುವುದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ

ಘಟನೆಯು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ವಿಸ್ತರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ವಿಸ್ತರಿತ ವಿಷಯವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ವಸ್ತುವಿಷಯವು ಮೊದಲು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ.

8. ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದೂರುದಾರನು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ದೂರಿನ ಪ್ರತಿಯ ಮೇಲೆ ದೂರುದಾರನು ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಘಟನೆ ನಡೆದ ದಿನದಂದೇ ದೂರುದಾರನು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ದೂರನ್ನು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೂರುದಾರನು ನೀಡಿದ ಮೌಖಿಕ ದೂರನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೂರುದಾರನ ಎಡಗೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಸಹಿಯಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ದೂರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪೊಲೀಸರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ತನ್ನ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗಲೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೂ ಪೊಲೀಸರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಭಾ.ದ.ಸಂ. 374ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೇ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸರು ಮಾಡಿದ ಅಂತಿಮ ತನಿಖೆಯ ಸಂಬಂಧ ನಿಶಾನ್ ಪ್ರಾ.8 ಮತ್ತು 9 ಅವರು ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನಭಂಗ/ಬಲಾತ್ಕಾರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಸಹ ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

9. ನಿಶಾನೆ ಪ್ರಾ.8 ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಮೂಲಕ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪೊಲೀಸರು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ವರದಿಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಗೈರುಹಾಜರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ವಿವರಣೆಯೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮುಂದುವರೆದು, ತಾನು ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು, ಘಟನೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ತಾನು ಸಾಕಿದ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ವಾಪಸ್ಸು ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬಂದ ಚೀರಿದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಧ್ವನಿ ಬಂದಕಡೆ ಕೂಡಲೇ ಧಾವಿಸಿದಾಗ, ಆರೋಪಿಯೂ ಓಡುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ಕಂಡುಬಂದಿತು, ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಯ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಆರೋಪಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಒಳಾಂಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು ಎಂದು ತಾನು ಗಮನಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕುಪ್ಪಸವು ಹರಿದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತನ್ನ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಸಗಿದ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ/ಮಾನಭಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯು ಓಡಿಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು ನಿಂಗಪ್ಪ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆದ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.4 ಆದ ನಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದಿರುತ್ತಾನೆ.

10. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ, ಎಸಗಿರುವ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನಾಗಿರುವನೆಂದು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಅಳುವು ಧ್ವನಿಯನ್ನು

ಕೇಳಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ನೊಂದಿಗೆಯೇ ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ದಾಖಲಿಸಿದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಳುವ/ಕಿರಿಚಿದ ಧ್ವನಿ ಬಂದಕಡೆ ನಾನು ಮಾತ್ರವೇ ಹೋಗಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಯು ಘಟನಾ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅರೆಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿರುವೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಅವರ ಕ್ಲೇಮಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಗೆಗಿನ ಮಹತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪುರಾವೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಂಗತತೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈ ಇಬ್ಬರ ಪುರಾವೆಗಳ ಒಂದನ್ನೊಂದನ್ನ ಪುಷ್ಟಿಪಡಿಸದಿರುವುದು ಸಹ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳ ಮಹತ್ವದ ಪುರಾವೆಯೂ ದೂರುದಾರ ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ಆಗಿರುವ ಈರಬಸಪ್ಪನ ದೂರಿನೊಂದಿಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮಾತಿಗೂ, ಅವಳ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾ.ಸಾ. 6 ಮತ್ತು 9 ಅವರುಗಳ ಮಾತಿಗೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಳೆಯಾಗದಿರುವುದನ್ನು, ಅಸಂಗತತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

11. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಆಗಿರುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಅಂದರೆ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನ ಪುರಾವೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸುಸಂಗತವಾದ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

12. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಪೊಲೀಸರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕಿವುಡ ಹಾಗೂ ಮೂಕ ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಪಾಸಣೆಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಲಾದ ಮಾನಭಂಗದ ಕೃತ್ಯದ ಬಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಗಳಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ಶಾಲೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಮಾನಭಂಗದ ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಸಾಕ್ಷ್ಯದಾರನ ಸತ್ಯಶೀಲತೆಯು

ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರತರವಾದ ಸಂದೇಹವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞೇಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದಾಗ, ಆರೋಪಿಯ ತನ್ನ ಕತ್ತಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಧ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿಯು ಅವಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸಿ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿಯು ಬಲಾತ್ಕಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ವಿವರಗಳಾವುವು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಸ್ವತಃ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರು ಆರೋಪಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಗ್ನನಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಸಹ ಓಡಿಹೋದ ಆರೋಪಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅವರ ಪುರಾವೆಯೂ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

13. ದೂರುದಾರರಾಗಿರುವ ಪ್ರಾ.ಸಾ.3 ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿರುವ ಘಟನೆಯ ಪುರಾವೆಗಳು, ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯು ಕೋರಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪ್ರಮುಖಾಂಶವಾಗಿದೆ. ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ, ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ (ವಿಧಿ-ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ) ವರದಿಯ ಪ್ರಮುಖಾಂಶದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿತವಾದ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಕೃತ್ಯವು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳ ಉಡುಪನ್ನು ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ವರದಿಯೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ

ವೀರ್ಯಕಲೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಯೋನಿಯೊಳಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯೋನಿ ಭಾಗದ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ ಆರೋಪಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ವೀರ್ಯ ಕಲೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವೀರ್ಯ ಕಲೆಯಾಗಿರುವ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿ, ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಲತ್ಕಾರದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿರುವನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಮುಂದುವರೆದು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದೂರುದಾರ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ಅವರುಗಳು ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಭಾಗಶಃವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಆರೋಪಿ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ನಡುವೆ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕುಪ್ಪಸ ಹರಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಾನಭಂಗದಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಪರಾಧವು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯ ಅಪರಾಧವು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆರೋಪಕೊಳ್ಳಪಡಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣದ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಮತ್ತು ದೋಷಾರೋಪಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

14. ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದ ದಂಡನೆಯ

ಉಪಬಂಧವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಅದರ ಬಲದಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿರುವರು. ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗುವ ಮುಂಚಿನ ಉಪಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜುಲೈನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಾವಾಸ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಯಾವುದೇ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಆರೋಪಿಯೂ ಎಸಗಿರುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿರುವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆರೋಪಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾದಾಂಶವು ಸ್ವತಃ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

15. ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕಿವುಡಿ-ಮೂಗಿಯಾಗಿರುವಳು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆದ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆಘಾತದಿಂದ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನಾನುಕೂಲಕೊಳ್ಳಪಟ್ಟಿರುವಳು. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ವ್ಯಥೆಯ ಕತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9ರ ಸಾಕ್ಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವಾದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಮತ್ತು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಅವರು ಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಗೂ ಆರೋಪಿಗೂ ನಡೆದ ಜಗಳದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಜಾತಿಯ ಜಗಳವೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯು ಆ ಕೂಡಲೇ ಅರೆಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿರುವ ಅಂದರೆ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸದೇ

ಓಡಿಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಯೇ ಇದ್ದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.9 ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ದುರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿರುವುದನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವಾಗ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆರೋಪಿ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಜಗಳವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಇದೊಂದು ಜಾತಿ ಜಗಳದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೊಬ್ಬಳೇ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪವಾಗಿದ್ದ ಅದು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಭಾ.ದ.ಸಂ. 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪಗಳಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ವೀರ್ಯಕಲೆಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಇತರ ಒಳಲಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿರುವಂತಹ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಳು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಸಂಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.

16. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನುಮಾಡಿದೆ, ಅವುಗಳಾವುವು ಎಂದರೆ, ಆರೋಪಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆಗಳು ಎಲ್ಲೂ

ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಖಾಸಗೀ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ಮಹಿಳೆಯಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ಲಿಖಿತದಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರೇಖಾಚಿತ್ರದಿಂದಾಗಲೀ, ಸವಿವರವಾದ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಯು ನಡೆಸಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಎಸಗಿದ ಅಪರಾಧದ ಕೃತ್ಯದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧಿಯೂ ನಡೆಸಿದ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿರುವ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥೆಯಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿರುವನು ಅವನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ನೀಡಿದ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದಲೇ ದೂರು ನೀಡಿರುವನು, ಯಾವುದೇ ರಕ್ಷಿಸಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಹ ದೂರುದಾರನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೂರುದಾರನು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ತಂದೆಯಾಗಿರುವನು. ಕಿವುಡು-ಮೂಗಿಯಾಗಿರುವ ಮಗಳ ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವನು ದೂರುನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆರೋಪಿಯಿಂದ ದೈಹಿಕ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಮತ್ತು 9 ರಕ್ಷಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅರುಹಿರುವರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಪ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದಲೇ ದೂರುದಾರನು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಪರವಾಗಿ ದೂರು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳ ವಿವರಗಳು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸ್ವತಃ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿರುವುದು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ.

17. ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅವರು ಮೂಗ-ಕಿವುಡು ಶಾಲೆಯ ಬೋಧಕರಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಮೂಗಿ-ಕಿವುಡಿಯಾಗಿರುವ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೂಕ ಸಂಜ್ಞಾಭಾಷೆಯನ್ನು

ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಅನಗತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ ಸಂಜ್ಞೆಗಳು, ಸಂಜ್ಞೆಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಿವುಡ-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಘಟನೆಯನ್ನು ದೈಹಿಕ ಸಂಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರೂಪಿಸಿರುವಾಗ ಆ ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಹಾಜರಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಸಂಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ರ ಪುರಾವೆಯು ಕೇಂದ್ರ ಭಾಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ರ ಪುರಾವೆಯು ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯವಾಗಿದೆ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಇತರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇತರ ದಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ಒಳಗೊಂಡ ಯಾವುದೇ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವಂತಹ ಸಮರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವ ಅಂಶವನ್ನು ಕೋರಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳು ನಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯೂ ಒಳಪಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾದ ದಂಡನೀಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಲು ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರು ಕೋರಿರುವರು.

18. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿವಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಮತ್ತು ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಭಾ.ದಂ.ಸಂ. 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹಲವು ಆಯಾಮದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಸಮರ್ಪಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್‌ರವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತವಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಸುಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ವಿಫಲವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅವರು ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರುವರು. ಹಲವು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿರುವ ವಾದಾಂಶವು ಅಸಂಗತತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಾಭಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಂಬಲಾಗದ ಮತ್ತು ಉಪೇಕ್ಷಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವರು. ಮುಂದುವರೆದು ಎಲ್ಲಾ ಯುಕ್ತ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆರೋಪಿಯು ವಿಜಯದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವನು, ಭಾ.ದ.ಸಂ. 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದ ದಂಡನೆಯಿಂದ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ನಿರ್ಣಯವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

19. ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ವಾದಾಂಶಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದಾಗ, ಮೊದಲಿಗೆ, ದೂರನ್ನು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 323 ಮತ್ತು 354ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧದ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯೂ ಮೌನವಹಿಸಿದೆ. ಅದು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ದೂರುದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದೂರುದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪೊಲೀಸು ತಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ದೂರನ್ನು ಪೊಲೀಸು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು ಲಿಖಿತದ ಮೂಲಕ ದಾಖಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಗೆ ದೂರುದಾರನ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಘಟನೆಯ ಇಡೀ ವೃತ್ತಾಂತದ ಅಗತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯೂ ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಚಾರಣೆ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ, ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ಸಾಕ್ಷಿದಾರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳು ಒದಗಿಸಿದ ಪುರಾವೆಗೂ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೂ ಕಿವುಡು-ಮೂಗಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಯು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6ರ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಆ ಯಾವುದೇ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ನಿಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಅವರು ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಅವಳು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು, ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆರೋಪಿಯು ಸೊಂಟದ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ

ಯಾವುದೇ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದೆ ಅಂದರೆ ಅರೆನಗ್ಗನಾಗಿ ಓಡಿದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದವರು ಪ್ರಾ.ಸಾ.6 ಅವರು ಮಾತ್ರವೇ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆದ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಂಜ್ಞೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ಕಿವುಡು-ಮೂಕ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿದ ಭಾಷಾಂತರದ ಅಂಶವು ಅದೇ ವಾದಾಂಶವಾಗಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಡೆದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಅಪರಾಧಿ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಜಗಳವೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಜಗಳವು ತಾರಕಕ್ಕೇರಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯೂ ಹರಿದುಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವೀರ್ಯಕಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆ ಇರುವುದು ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಒಳಲಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆಯು, ಅವಳ ಗಂಡನ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ವೀರ್ಯದ ಕಲೆಯು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರಮಾಣದ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೀರ್ಯವು ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಲತ್ಕಾರದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

20. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೂಕಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞಾಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅವರ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಸಹ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸದೇ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಾರತ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1872ರ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು 2013 ರ 13ನೇ ಮೂಲಕ ಭಾರತ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮದ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

“119. ಮಾತು ಬಾರದ ಮೂಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು.-
ಮಾತು ಬಾರದ ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಇತರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಅವರು ಕೊಡುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಜ್ಞೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು; ಆದರೆ, ಅಂಥ ಲಿಖಿತ ಅಥವಾ ಸಂಜ್ಞೆಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ಪಡೆದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 07.01.2012 ರಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪರಂತುಕವನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 03.02.2013 ರಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಿನಾಂಕ: 07.01.2012 ರಂದು ಸದರಿ ಪರಂತುಕವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಾಗಿರುವವರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಮಾಡಿದ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

21. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಕಲಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯೂ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಿಕವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹುತೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಜ್ಞಾಭಾಷೆಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ವಾರ್ತಾವಾಚಕರು ಓದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಬಳಸಿರುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಜ್ಞಾಭಾಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಅವಳ ಸಂಜ್ಞಾ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯು ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು, ಅವಳ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಯಾರೇ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

22. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂಥ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು **ರಾಜಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯ -ವಿರುದ್ಧ- ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್**, ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಎಂ.ಪಿ. ಶರ್ಮ -ವಿರುದ್ಧ- ಸತೀಶ್ ಚಂದ್ರ**, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ, ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

“ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಅಥವಾ ಅವರಂತಹ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ‘ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ’ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಎಂದೇ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಜರುಪಡಿಸುವ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವಂತಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

1. 2012 (5) ಸನ್ಯಾಮೊ 789

2. ಎಐಆರ್ 1954 ಎಸ್‌ಸಿ 300

ಅದು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ:

“26. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮದ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮಿತವಾದ ವಸ್ತುವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೆವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಸಮರ್ಥರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕೆವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಬಲಾತ್ಕಾರದಂತಹ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ಅವರುಗಳು ನ್ಯಾಯ ಪಡೆಯಲು ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬವಣೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿರುವಾಗ ಅದರಂತೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಯುಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೆವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ, ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಕೆವುಡು-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಬರುವಂತಹ ಕೆವುಡು-

ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಗಿಂತಲೂ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಾಖಲಿಸಿದ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಿವುಡ-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಸಹಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಿವುಡ-ಮೂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆರವಾದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ದೂರಿನ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಬಾರದು”.

(ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ)

23. ಆದುದರಿಂದಲೇ ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದಾಖಲಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಿಕ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಸಹಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ 10 ಅವರ ನೆರವು ಪಡೆದಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1872 ರ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಿವುಡ-ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೆರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ, ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಜ್ಞೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಜ್ಞ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆರವು ಪಡೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಿವುಡ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ನಿರೂಪಣೆಯ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಹಿಯನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಮೂಕಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ಹೀಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ. ಈ ಮೂಕಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟರು ತಮ್ಮ ಆಂಗಿಕ ಸಂಜ್ಞೆ, ಮುಖದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ವರ್ತನೆ, ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆ ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು

ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಸಂಜ್ಞೆಯೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ ಪ್ರಾ.ಸಾ.10 ಅವರು ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ಅನುಚಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ದಾಖಲಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ, ನಾವು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯೂ ಒಳಪಡುತ್ತದೆಂಬ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ವರದಿಗಳ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವೈದ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಗಿರುವಂತಹ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯರು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಕ್ಷತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರುವರೇ ಏಕೆಂದರೆ, ವೈದ್ಯರು ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾರಿಯು ಗಾಯಗಳಂಟಾಗುತ್ತವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಗಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವರದಿಯು ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ/ಮಾನಭಂಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಮಾನಭಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ, ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಖುಲಾಸೆಗೊಳಿಸಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸದರಿ ಅಪರಾಧದ ಬಗೆಗೆ ಆರೋಪಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವು ಆಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ

ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಮಾನಭಂಗದ ಅಪರಾಧವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಭಾ.ದ.ಸಂ.ಯ 511ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 376ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಮೂರೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಕಾರಾವಾಸದಂತಹ ದಂಡನೆಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರನು ನ್ಯಾಯ ನಿರೀತಗೊಂಡಿರುವನು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಯು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಸಾದಾ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ನಿರೀತ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ವಜಾಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.
